

tibus cum fino obrutis. Virgilius iuueniorū corpore exaīato: sicut equorū uespas atq; crabrones: sicut asinorū scarabeos mutāte natura ex aliis quaedā in alta. Sed horū omniū coitus cernitur. Et tamē īfōrtu eadem prope natura quae apibus. De uespis & crabronibus. Cap. xxi

Quespae in sublimi e luto nidos faciūt & ī iis caeras. Crabrones cauernis ac sub terra. Et horū omniū sexangulae celae: caetera autē cortice & arenae foetus & ipsae iaequalis ut barbarus: alius euolat & alius ī est: alius ī uerniculo. Et autūno nō uerno oīa ea. plenilunio maxime creāscūt. Vespae quae ichneumones uocātur sunt autē minores q̄ aliae unum genus. ex araneis perimūt phalāgium appellatū: & in nidos suos ferunt: deinde illinunt. Et ex iis incubādo suum genus procreant. Præterea omnes carne uescunt contraq; apes: quae nullum corpus attingūt. Sed uespae muscas grandiores uenantur: & amputato iis capite reliquū corpus auferunt. Crabronū siluestres ī arborū cauernis degunt. Hyeme ut caetera insecta cōduntur. Vita bimātū non transit. Ictus eorū haud temere sine febris non est: Auctores sunt ternouenis punctis iterfici hoīem. Aliorū qui mitiores uidentur duo genera. Opifices minores corpore: q̄ moriuntur. hyeme. Matres quae biennio durāt. ii & x̄m̄entes. Nidos uere faciunt fere quadrifores: in q̄bus opifices generētur. Iis educatis alios deinde nidos maiores fingūt in quibus matres futuras producēt. Iam tūc opifices funguntur munere: & pascunt eas. Latior matrum species: dubiūq; an habeāt aculeos q̄a non egrediunt. Et his sunt sui fuci. Quidam opinātur omnibus his ad hyemē decidere aculeos. Nec crabronum autem nec uespae generi reges aut examina. subinde renouatur multitudo sobole.

De bombycibus: & bōbyli: & necydalo: & quis primus bōbicinā uestem iuenerit. Cap. xxii

Quartum inter hae genus est bombycū ī asyria proueniēs magis q̄ supradicta. Nidos iudo fingūt salis specie applicatos lapidi: tāta duritia: ut spiculis perforari nix possint. In iis & caeteras largius q̄ apes faciunt: deinde maiorē uerniculū. Et alia horū origo e grādiore uerniculo: gemina p̄tendens sui generis cōnua. Hi eruae sunt. Fit deinde quod uocatur bōbylis: ex ea necidalus. Ex hoc in sax mensibus bombyces: Telas araneorum modo texunt ad uestē usum q̄ foeminae: quae bōbicina appellatur. prima eas retorqueri: rursusq; texere inuenit in Ceo mulier p̄phile platis filia nō fraudanda gloria excogitatae rationis: ut denudet foeminam uestis bombicina.

De bombice coa. Cap. xxiii.

Quoniam in coisula nasci tradūtur cupressi: terebinthi: fraxini. Quercus florē hymbrib⁹ decusum terae halitu animāte. Fieri autē p̄rio papiliones paruos nidosq; Mox frigorū impatiētia uilis iorrescere: & aduersus hyemē tunicas sibi istaurare dēfas: pedū asperitate redente foliorū lanuginē in uellera. Hanc ab his quoq; cogi subigiq; unguū carminatiōe. Mox trahi inter ramos tenuari ceu pectine. postea apprehēsam corpi inuolui nido uolubili. Tunc ab homine tolli: ficti libusq; uasis tepore & fursurum esca nutriti. Atq; ita subnasci sui generis plumas: q̄bus uestitos ad alia pensa dimitti. Quae uero capta sit lanificia humore lantescere more caere: mox in filatenuari iunceo suo. Nec puduit has uestes etiam uiros leuitate usurpare propter onera aestiua in tantū a lorica gerenda discessere mores: ut oneri sint etiam uestes. Asyria tamen bombice adhuc foeminis cedimus.

De areneis: & generatione eorum. Cap. xxiiii.

Affaltim **A**raneorū his nō ab surde iūgat natura: digna uel p̄cipue ad miratiōe. Plura at̄ horū sunt genera: nec dictu necessaria itāta notitia. phalāgia ex iis appellatur: quoq; noxiū morsus: corp⁹ exiguū: uariū: acuminatū: ad saltū ingredientium. Altera eorū species nigri prioribus cruribus lōgissimis. Oībus internodia terna ī cruribus luporū nōie. Minimi nō texūt: Maiores ī terra cauernarū exigua uestibula p̄pandūt. Tertiū eorundē genus erudita opatione cōspiciū. Ordīe telas: tātiq; operis materiae uterus eius sufficit: siue ita corrupta alui natura statuto tpe ut Democrito placet siue est intus quedā lanigera fertilitas: tam moderato ungue: tam taretī filo: & tā aequali deducit stamina ipso se pondere usus. Texere a medio: incipit circinato orbe sub tegmina adnectēs masculasq; paribus semper interuallis: sed subinde crescentibus ex angusto dilatans indissolubili nodo implicat. Quāta arte celāt pedicas scutulato rete ad capiendas muscas circa grassantes: q̄ non ad hoc uidetur pertinere crebra tapexitas telae: & quadā politura artis ipsa per se tenax ratio textrina: q̄ laxus affiatus ad nō respuenda quae ueniāt: sinus derelicto laxo pretēri summa parte: ut arbitrari liceat illa quae difficile cernūtur. atque ut in plagis lineae offensae p̄cipitātur in sinum. Specus ipsae qua concameratae architectura: & contra frigora quāto uillosior: q̄ remotus a medio: aliudq; agētī similis: iclusus uero sic: ut sit nec ne intus aliquis cerni nō possit. Age firmitas quanta irūpentibus uētis: qua puluerū mole degreuantē. Latitudo telae saepe inter duas arbores: cum exercet artem & dixit texere. Lōgitudō filia culmie ac rursus a terra per illud ipsum uelut reciprocatio: subitq; pariter ac fila deducit. Cum uero captura icidit q̄ uigilans & paratus ad cursum. Licet extrema hāreat plaga semper ī mediū currit: ex quo sic maxime totū cōcutiēdo iplicet. Scissa protinus reficit ad politurā fartiens. Nāq; & lacertarū catulos uenan

Cribrata pexitas